

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Țurcan Anatolie, Talpă Boris, Eremciuc Ghenadie, Daguța Sergiu,

juducând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Gheorghieva Feodora și de către inculpatul Mazurenco Victor, împotriva sentinței Judecătorei Comrat, sediul Central din 21 februarie 2022 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 30 mai 2022, în cauza penală în privința lui,

Mazurenco Victor xxxx, născut la xxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 16.10.2017 – 21.02.2022;

Instanță de apel: 23.03.2022 – 30.05.2022;

Instanță de recurs: 08.09.2022 – 27.06.2023.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Comrat, sediul Centru din 21 februarie 2022, Mazurenco Victor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal și s-a încetat procesul penal în privința lui Mazurenco Victor în temeiul art. 2 Legea cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24 decembrie 2021.

A fost încetată procedura pe cauza penală în privința lui Mazurenco Victor de învinuire a acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, din cauza împăcării părților (inculpatului și părții vătămate), în baza art. 109 Cod penal.

S-a dispus a încasa de la Mazurenco Victor în beneficiul bugetului de stat suma de 320 (trei sute douăzeci) lei, ca compensare a cheltuielilor de judecată, suportate în legătură cu efectuarea în cadrul realizării urmăririi penale a expertizei medico-legale în privința lui Duminică Ruslan.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Mazurenco Vitali.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, la xxx, aproximativ la orele xx Mazurenco Victor împreună cu Mazurenco Vitali, aflându-se pe str. xxx, și văzînd pe stradă persoanele care treceau Duminică Ruslan, Brudari Ghenadi și Stancu Grigore, încalcând grosolan ordinea publică, acționând cu deosebită obrăznicie, fără motiv din intenții de huliganism, au început a aplica lovituri pe diferite părți ale corpului - Mazurenco Victor părții vătămate Duminică Ruslan, iar

Mazurencu Vitali - lui Brudari Ghenadi, iar cînd Stancu Grigori l-a apărut pe pătimitul Brudari Ghenadi, atunci Mazurencu Vitali l-a împins pe ultimul cu picior.

În urma maltratării, pătimitului Duminică Ruslan i-au fost cauzate: plăgi deasupra buzei superioare din dreapta; pe mucoasa buzei superioare din dreapta, pe mucoasa limbii din stîngă; echimoze în regiunea supraorbitară din stînga, în regiunea marginii superioare a scapulei stîngi pe suprafața anterioară a cutiei toracice din dreapta, pe suprafața posterioară a cutiei toracice din stînga și dreapta, edemul țesuturilor moi la marginea treimii mijlocii și treimii inferioare a antebrațului stîng, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 162 D au dus la dereglarea sănătății de scurtă durată și în conformitate cu acest indiciu calificativ se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale, precum și fractura închisă a osului cotului în treimea mijlocie a antebrațului stîng, care au fost apreciate ca vătămare medie a integrității corporale.

Pătimitului Brudari Ghenadi i-au fost cauzate echimoze în regiunea parietală din stînga a părții piloase a capului, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 154 D au fost apreciate ca vătămare neînsemnată a integrității corporale.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Mazurencu Victor a comis infracțiunea, prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - *huliganism, adică acțiuni intenționate, care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței față de persoane, care diferă după conținutul lor prin deosebită obrăznicie, comisă de două persoane.*

De asemenea, lui Mazurencu Victor i-a fost înaintată învinuirea în faptul, că el, în procesul de săvârșire a acțiunilor de huliganism în privința părții vătămate Duminică Ruslan pe xx, aproximativ la orele xx, aflându-se pe str. xxx, pe motivul urii sociale, în mod intenționat i-a aplicat ultimului lovituri, cauzând acestuia vătămare medie a integrității corporale sub formă de fractură închisă a osului cotului în treimea mijlocie a antebrațului stîng, edemul țesuturilor moi la marginea treimii mijlocii a antebrațului stîng.

Aceste acțiuni ale lui Mazurencu Victor la etapa urmăririi penale au fost încadrate de partea acuzării de stat în baza art. 152 alin. (2) lit. j) Cod penal, adică vătămare intenționată medie a integrității corporale, nepericuloasă pentru viață și care nu a dus la consecințele indicate la articolul 151, dar care au provocat dereglarea îndelungată a sănătății, comisă pe motivul urii sociale.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- *procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Comrat, Tian Nicolae*, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și emiterea unei noi hotărîri, prin care inculpatul Mazurencu Victor să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și a înceta procedura pe cauza penală în privința lui Mazurencu Victor în baza art. 2 din Legea cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din data de 24 decembrie 2021;

- *avocatul Cazmalî Vladimir în numele inculpatului Mazurencu Victor*, prin care a solicitat casarea sentinței în partea recunoașterii lui Mazurencu Victor vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și emiterea

unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în legătură cu lipsa în acțiunile lui a componentei infracțiunii.

3.1. În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, în conformitate cu legislația în vigoare, aplicarea amnistiei presupune recunoașterea vinovăției inculpatului. Conform art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

A menționat că, în conformitate cu art. 285 alin. (2) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)-9) din prezentul cod. Același lucru îl prevede art. 275 p. 4) Cod de procedură penală, potrivit căruia urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit amnistia.

În baza normelor legale constatate, a considerat că aplicarea față de inculpat a amnistiei nu constituie temei pentru reabilitarea persoanei, ceea ce înseamnă necesitatea în recunoașterea inculpatului ca vinovat în comiterea faptei imputate. În conformitate cu art. 389 alin. (4) p. 2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 Cod penal.

A specificat că, emiterea hotărârii privind încetarea procedurii pe cauza penală în legătură cu aplicarea amnistiei, se exclude din următoarele considerente - prevederile art. 396 p. 4) Cod de procedură penală, prevăd că sentința de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de revocare a măsurilor de asigurare a acțiunii civile și a eventualei confiscări speciale, dacă astfel de măsuri au fost luate. Art. 107 alin. (1) Cod penal, prevede că amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

3.2. În motivarea cererii de apel avocatul Cazmalî Vladimir în numele inculpatului a invocat că, huliganismul trebuie delimitat, răspunderea pentru care este prevăzută la art. 287 Cod penal, de alte infracțiuni sau contravenții, care se sancționează conform Codului contravențional, în dependență de conținutul și orientarea intenției acestuia, motivul, scopul și circumstanțele acțiunilor comise de el.

Prin urmare a considerat că, înjurările, loviturile, vătămarea integrității corporale a persoanei de diferit grad de gravitate, săvârșite în familie, în privința rudelor, persoanelor cunoscute sau provocate de relații personale ostile, precum și de acțiuni greșite ale părților vătămate urmează a fi încadrate pe articolele din Partea Specială a Codului penal sau Codului Contravențional, ce prevăd răspundere pentru infracțiuni sau contravenții contra persoanei.

A indicat că, prevederi generale ale dreptului penal, prevăzute de art. 17 Cod penal (infracțiunea, comisă în mod intenționat), art. art. 50-52 Cod penal (răspundere penală, temeiurile răspunderii penale și componenta infracțiunii) sunt aplicabile pentru componenta art. 287 Cod penal, explicate la punctele 3, 9, 16 Hotărârii Plenului CSJ Republicii Moldova nr. 4 din 19 iunie 2006 "Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism". Fără a ține cont de criteriile numite mai sus, ce caracterizează latura subiectivă a huliganismului, va avea loc imputarea obiectivă,

ceea ce este inadmisibil. Reieșind din viziunile de drept penal despre huliganism enumerate mai sus, consideră, că se poate face concluzia, că în acțiunile lui Mazurenco Victor, acțiunile lui Mazurenco Vitali nu există huliganism, iar încadrarea în baza art. 152 alin. (1) Cod penal cuprinde totalmente acțiunile lui Mazurenco Victor.

A susținut că, nu este de acord cu sentința și în partea respingerii contestației lui Mazurenco Victor asupra deciziilor ilegale ale procurorilor la etapa urmăririi penale - împotriva ordonanței procurorului Bolgar N. din data de 25 septembrie 2017 și ordonanței procurorului Velicov E. din data de 11 octombrie 2017, prin care părții apărării i s-a refuzat în efectuarea confruntării de martori. Efectuarea confruntării de martori între învinuit și pătimit - este una dintre metodele de realizare a dreptului de apărare, care trebuie să fie asigurată, indiferent de faptul, cât de multe probe dispune acuzarea. Aceasta este dictat de cerințele Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale - art. 6 (Dreptul la un proces echitabil) alin. (3) lit. d) ce prevede, că fiecare învinuit în comiterea infracțiunii penale are, cel puțin, următoarele drepturi: ... **să audieze pe martorii, care dau declarații împotriva lui** ... Se primește, că termenul de "martor" în acest context urmează să fie interpretat în sens larg, deoarece pătimitul în cazul unor infracțiuni este martorul nr. 1. Consideră evident faptul, că cazul dat se referă la acestea.

A relevat că, instanța respingând contestația, în motivarea acestui fapt s-a referit din nou la nerecunoașterea vinovăției de către inculpați, ca metodă de eschivare de la răspundere, deși în fața instanței exista chestiunea de alt plan. Și anume, nu chestiunea cu privire la vinovăție pe fondul învinuirii, și despre faptul, dacă au existat temeieri procesuale pentru efectuarea confruntării de martori. După cum s-a menționat mai sus, au existat contradicții în declarațiile persoanelor audiate.

A opinat că, respingerea demersului cu privire la confruntări de martori a fost una ilegală, căci prin aceasta a fost încălcat art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală, ce prevede, că organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei.

4. La 13 aprilie 2022, procurorul Procuraturii UTA Găgăuzia, sediul Centru, Gheorghieva Feodora a depus apel suplimentar, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu emiterea pe cauză a unei noi hotărâri, prin care inculpatul Mazurenco Victor să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și să fie eliberat de pedeapsă în baza cu art. 2 Legea cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din data de 24 decembrie 2021.

4.1. În motivarea apelului procurorul a invocat suplimentar că, instanța nu s-a expus asupra aspectelor: dacă inculpatul este supus pedepsei pentru fapta săvârșită, care măsură a pedepsei urmează să fie aplicată inculpatului, de asemenea dacă pedeapsa numită inculpatului este supusă executării sau nu, dacă este supusă anulării, întrucât instanța nu a îndeplinit cerințele art. 385 alin. (1) punctele 5), 7), 8) Cod de procedură penală, ceea ce este vădit neîntemeiat.

5. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 30 mai 2022, au fost respinse apelurile procurorului în Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Comrat, Tian Nicolae și avocatului Cazmalî Vladimir în numele inculpatului, ca fiind neîntemeiate, cu menținerea sentinței fără modificări.

A fost respins apelul suplimentar al procurorului în Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Centru, Gheorghieva Feodora, ca fiind depus peste termen.

5.1. În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, procesul penal pe prezenta cauză penală de învinuire a lui Mazurenco Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, a fost încetat pe motivul împăcării părților. Însă, Mazurenco Vitali a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în legătură cu ce, i-a fost numită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani, ce urmează a fi ispășită în instituție penitenciară de tip semiînchis. În baza art. 90 alin. (1) și alin. (2) Cod penal pedeapsa numită sub formă de închisoare instanța a dispus-o să nu fie pusă în executare, dacă în decursul termenului de probațiune, stabilit de instanță, de 2 (doi) ani Mazurenco Victor nu va comite o nouă infracțiune și cu respectarea condițiilor de probațiune își va justifica încrederea ce i-a fost acordată. Sentința judecătoreiei Comrat, sediul Centru din 21 februarie 2022 în această parte nu a fost atacată nici de către partea apărării, nici de către partea acuzării, fiind atacată de partea apărării doar în partea încetării procesului pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal în privința lui Mazurenco Victor în baza art. 2 Legea nr. 243 din data de 24 decembrie 2021 "Cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova".

Prin urmare, instanța de apel s-a expus asupra argumentelor cererilor de apel doar referitor la dezacordul cu încetarea procesului pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal în privința lui Mazurenco Victor în baza art. 2 Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 "Cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova", fără a se expune asupra încetării procesului în privința lui Mazurenco Victor în baza art. 152 alin. (1) și recunoașterii lui Mazurenco Vitali ca vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, xxx, aproximativ la orele xxx Mazurenco Victor Mefodi împreună cu Mazurenco Vitali, aflându-se pe str. xxx, și văzînd pe stradă persoanele care treceau Duminică Ruslan, Brudari Ghenadi xxx și Stancu Grigore xx, încalcînd grosolan ordinea publică, acționînd cu deosebită obrăznicie, fără motiv din intenții de huliganism, au început a aplica lovituri cu mâini pe diferite părți ale corpului - Mazurenco Victor xx părții vătămate Duminică Ruslan xxx, iar Mazurenco Vitali xxx — lui Brudari Ghenadi xxx, iar cînd Stancu Grigori xxx l-a apărut pe pătimitul Brudari G.xx., atunci Mazurenco Vitali xx l-a împins pe ultimul cu picior.

În urma maltratării, pătimitului Duminică Ruslan i-au fost cauzate: plăgi deasupra buzei superioare din dreapta; pe mucoasa buzei superioare din dreapta, pe mucoasa limbii din stînga; echimoze în regiunea supraorbitară din stînga, în regiunea marginii superioare a scapulei stîngi pe suprafața anterioară a cutiei toracice din dreapta, pe suprafața posterioară a cutiei toracice din stînga și dreapta, edemul

țesuturilor moi la marginea treimii mijlocii și treimii inferioare a antebrățului stâng, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 162 D au dus la dereglarea sănătății de scurtă durată și în conformitate cu acest indiciu calificativ se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale, precum și fractura închisă a osului cotului în treimea mijlocie a antebrățului stâng, care au fost apreciate ca vătămare medie a integrității corporale.

Instanța de apel a considerat, că concluziile instanței referitor la calificarea celor comise de către inculpat și probarea vinovăției lui Mazurenco Victor în fapta comisă, și alte circumstanțe pasibile constatării, prevăzute la art. 96 Cod de procedură penală, în sentință au fost argumentate în mod cuvenit prin probele cercetate în prima instanță și motivate.

A invocat că, faptul săvârșirii de către inculpatul Mazurenco Victor a faptei prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, se confirmă prin probele cercetate în ședința de judecată, în special: declarațiile părților vătămate Duminică R. și Brudari G., care indică direct pe inculpatul Mazurenco Victor, ca pe persoana, care pe 13 iunie 2017 aproximativ la orele 15:00 în s. Ferapontievca pe str. Gagarin, trecând cu automobil cu inculpatul Mazurenco Victor pe lângă dâșii, s-au oprit și fără motiv au început a aplica lovituri pătimitului Duminică R.. Evenimentele menționate a avut loc pe stradă, (vol. 2, f.d.58, 60); declarațiile martorului Mitachi N. xx., care fiind audiată în ședința de judecată, a declarat, că nu a fost martor ocular al încăierării, dar l-a văzut pe pătimitul Duminică R., care este fratele ei drept, după incidentul care a avut loc în iunie între pătimitul și inculpatul, în rezultatul căruia Duminică R.xx avea leziuni corporale pe cap, față, a plâns la dureri în mână (vol. 2, f.d.62); cererea lui Duminică Ruslan din 13 iunie 2017, adresată la IP Comrat, prin care declarantul solicită ca să fie trași la răspundere Mazurenco Victor și fiul lui Mazurenco Vitali, care pe 13 iunie 2017 aproximativ la orele 15:00 i-au aplicat lovituri (vol. 1, f.d.7); proces-verbal de cercetare la fața locului din data de 13 iunie 2017 cu planșe fotografice anexate la proces-verbal, pe care sunt fixate pe drum pe str. xxx pete de culoare brun-închis. (vol. 1, f.d.12-15); raport de cercetare medico-legală nr. 160D din 04 iulie 2017, în conformitate cu care la Duminică R., potrivit fișei medicale prezentate a bolnavului staționar, secția traumatologie IMSP SR Comrat nr. 4724 și actului de cercetare medico-legală nr. 125 din data de 13 iunie 2017 pe numele lui, sunt următoarele leziuni corporale: fractură închisă a osului cotului în treimea mijlocie a antebrățului stâng, edemul țesuturilor moi la marginea treimii mijlocii și treimii inferioare a antebrățului stâng, cauzate prin acțiune cu obiect contondent dur, au putut să se formeze posibil în termenul indicat în circumstanțele menționate în îndreptare, au dus la dereglarea îndelungată a sănătății și în conformitate cu acest indiciu calificativ în complex sunt apreciate ca vătămare medie a integrității corporale. Plăgi deasupra buzei superioare din dreapta; pe mucoasa buzei superioare din dreapta, pe mucoasa limbii din stânga au fost cauzate prin acțiune cu obiect contondent dur, ce are margine (ni); trauma cranio-cerebrală închisă, comoție cerebrală; echimoze în regiunea supraorbitală din stânga, în regiunea marginii stângi a scapulei superioare, pe suprafața anterioară a cutiei toracice din dreapta, pe suprafața posterioară a cutiei toracice din stânga și dreapta

cauzate prin acțiune cu obiect contondent dur; echimoze în regiunea umărului stâng cu trecere în regiunea suprascapulară din stânga cauzate prin acțiune cu obiect contondent dur, ce are formă cilindrică, au putut să se formeze, posibil, în termenul indicat în circumstanțele menționate în îndreptare, în complex au dus la dereglarea sănătății de scurtă durată și în conformitate cu acest indiciu calificativ, sunt apreciate ca vătămare ușoară a integrității corporale, (vol. 1, f.d.50-52); raportul de expertiză medico-legală nr. 162D din 06 iulie 2017, efectuată în privința lui Duminică R., în care au fost confirmate concluziile, făcute în raportul susmenționat de cercetare medico-legală nr. 160D din 04 iulie 2017 (vol. 1, f.d.55-57).

Instanța de apel a considerat că, nu există temeiuri de a nu crede declarațiilor părților vătămate Duminică R. și Brudari G., precum și martorului Mitachi N., deoarece ei au dat declarații consecutive cu privire la circumstanțele văzute ale infracțiunii comise de Mazurenco Victor, care în mod obiectiv corelează cu alte probe, cercetate în cadrul ședinței de judecată pe prezenta cauză penală. Cu atât mai mult, potrivit declarațiilor inculpatului Mazurenco Victor, date de el în prima instanță, el a recunoscut vina în faptul, că într-adevăr pe data de 13 iunie 2017 a aplicat lovituri pătimitului Duminică R., și recunoaște vina în faptul, că leziunile corporale, care au fost depistate la pătimit conform raportului de expertiză medico-legală, au fost cauzate în urma acțiunilor lui ilicite.

Analizând probele administrate în ansamblul și legătura lor reciprocă, instanța de apel le consideră veridice, de asemenea consideră că probele cercetate de instanța de judecată sunt suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatului Mazurenco Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal (*ținând cont de Hotărârea Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art. 287 alin. (1) Cod penal nr. 25 din 12.08.2021*).

Totodată, instanța de apel a apreciat critic argumentele părții apărării precum, că instanța urma să emite în privința lui Mazurenco Victor sentința de achitare a acestuia în baza art. 390 alin.(1) p. 3) Cod de procedură penală, în legătură cu lipsa în acțiunile lui a componentei „huliganismului”, ținând cont de faptul, că conflictul pe data de 13 iunie 2017 cu aplicarea forței fizice a lui Mazurenco Victor și fiului acestuia Mazurenco Vitali față de Duminică R., Brudari G. și Stancu G. nu are fără motiv, ci a fost motivat prin relația ostilă a lui Mazurenco Victor și Mazurenco Vitali față de pătimitii, care a apărut din cauza, că anterior în același an - pe data de 09 aprilie 2017 Mazurenco Vitali a fost maltratat în satul xx de către câteva persoane, dintre care era și Duminică R.

În opinia instanței de apel, în cazul examinat eventuală existență a vreunui conflict dintre pătimitii și inculpatul Mazurenco V. xxx nu poate exclude faptul săvârșirii de către inculpatul Mazurenco Victor pe data de 13 iunie 2017 a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ținând cont de aceea, că fapta a fost într-un loc public și cu persoanele, care nu au relații ostile cu inculpații.

Instanța de apel a menționat că, drept acțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) Cod penal, constituie acțiunile, care sunt însoțite de încălcarea grosolană a ordinii publice, evidentă pentru cel vinovat, și exprimă un vădit irespect față de comunitate.

Din materialele cauzei s-a constatat, că evenimentele au avut loc pe drum public. Totodată, asemenea acțiuni au fost însoțite de încălcare a ordinii publice, evidentă pentru cel vinovat. Iar faptul, că persoane reale sau martorii, care ar fi fost deranjați, în acel moment pe drum pe str. Gagarin în s. Ferapontievca nu erau, ceea ce în opinia părții apărării certifică despre lipsa huliganismului, instanța de apel îl consideră ca neîntemeiat, deoarece locul, unde a fost incidentul pe data de 13 iunie 2017, după destinația sa permanent este accesibil pentru comunitate și inculpatul Mazurenco Victor a conștientizat, că fapta putea să fie adusă la cunoștința societății.

Instanța de apel a relevat că, nu poate fi de acord cu argumentele părții apărării precum, că inculpatul Mazurenco Victor pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, urmează a fi achitat în baza art. 390 alin. (1) p. 3) Cod de procedură penală, iar acțiunile lui unnează a fi calificate pe articolele Părții Speciale a Codului penal sau Codului Contravențional Republicii Moldova, ce prevede răspundere pentru infracțiuni sau contravenții contra persoanei.

Referitor la argumentul părții apărării precum, că din viziunile de drept penal cu privire la huliganism se poate face concluzia, că în acțiunile lui Mazurenco Victor nu există huliganism, iar calificarea pe art. 152 alin. (1) Cod penal, cuprinde totalmente acțiunile lui Mazurenco Victor, instanța de apel îl consideră ca neîntemeiat. Totodată menționează, că în rezultatul incidentului, ce a avut loc pe xxx, aproximativ la orele xxx, pe str. xxx, raionul xx între inculpatul Mazurenco Victor și pătimitul Duminică R., în urma maltratării pătimitului Duminică Ruslan xxx i-au fost cauzate inclusiv fractura închisă a osului cotului în treimea mijlocie a antebrațului stâng, care se apreciază ca vătămare corporală medie a integrității corporale, însă, articolul 152 prevede răspundere pentru vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății.

Ținând cont de faptul, că în cadrul acțiunilor de huliganism pătimitului Duminică R. conform raportului de expertiză medico-legală nr. 162D din data de 06 iulie 2017 i-au fost cauzate leziuni corporale medii, atunci calificarea acțiunilor inculpatului Mazurenco Victor pe art. 152 alin. (1) Cod penal sau doar pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ar fi fost incompletă. Așadar, pe dosarul examinat a avut loc concurs ideal de infracțiuni, adică când persoana săvârșește o acțiune, ce conține elementele mai multor infracțiuni, art. 33 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a considerat, că prima instanță just a încetat procesul penal în privința lui Mazurenco Victor pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în baza prevederilor art. 2 alin. (4) din Legea nr. 243 din data de 24 decembrie 2021 „Cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, deoarece inculpatul Mazurenco Victor întrunește condițiile, stabilite la art. 1 din Legea menționată. În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (4) din Legea nr. 243 din data de 24 decembrie 2021 „Cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, în privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) – (3) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii

a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Instanța de apel a reținut că, după cum rezultă din conținutul părții motivate a sentinței Judecătoriei Comrat, sediul Centru din data de 21 februarie 2022 vinovăția inculpatului Mazurenco Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost stabilită prin probele cercetate în instanță, și în cele din urmă, dispozitivul sentinței conține indicația la faptului, că inculpatul se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal. În afară de aceasta, după cum s-a constatat cu veridicitate în prima instanță și s-a confirmat în instanța de apel, inculpatul răspunde criteriilor, stabilite la articolul 1 și nu au fost stabilite careva restricții pentru aplicarea actului de amnistie, indicate la art. 6 Legea nr. 243 din data de 24 decembrie 2021 „Cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova” în privința lui Mazurenco Victor.

În lumina celor expuse, instanța de apel a apreciat critic argumentul procurorului precum, că sentința atacată a judecătoriei este neîntemeiată în partea, că instanța nu s-a expus cu privire la recunoașterea lui Mazurenco Victor ca vinovat în comiterea infracțiunii, ce i se incriminează.

Discutând argumentele părții apărării privind dezacord cu sentința primei instanțe în partea respingerii contestațiilor lui Mazurenco Victor împotriva deciziilor ilegale ale procurorilor la etapa urmăririi penale - împotriva ordonanței procurorului Bolgar N. din data de 25 septembrie 2017 și ordonanței procurorului Velicov E. din data de 11 octombrie 2017, prin care părții apărării a s-a refuzat în efectuarea confruntărilor de martori, colegiul consideră, că în prezent lipsesc careva temeiuri de drept pentru admiterea contestației avocatului Cazmalî Vladimir, depusă în ordinea art. 313 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a considerat justă concluzia primei instanțe privind lipsa temeiurilor de drept pentru anularea atât a ordonanței adjunctului Procurorului Principal UTA Găgăuzia, Velicov E. din 11 octombrie 2017, cât și ordonanței procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, sediul Comrat, Bolgar N. din 25 septembrie 2017, prin care s-a respins demersul privind efectuarea confruntărilor dintre inculpatul Mazurenco V. și martorii.

Așadar, după cum rezidă din conținutul contestației, depusă de partea apărării în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, împotriva ordonanței procurorului Bolgar N. din 25 septembrie 2017 și ordonanței procurorului Velicov E. din 11 octombrie 2017, partea apărării pe 25 septembrie 2017 în cadrul luării cunoștinței cu materialele unnării penale a înaintat demers privind completarea urmăririi penale, și anume cu privire la efectuarea confruntărilor de martori conform art. 113 Cod de procedură penală, căci din procese-verbale de audiere a părților vătămate Duminică R., Brudari G. și bănuitului, învinuitului Mazurenco V. rezultă, că în declarațiile acestora au existat contradicții esențiale pe fondul învinuirii, și anume pătimitii au afirmat, că pe data de 13 iunie 2016 au fost maltratați de învinuiții Mazurenco Victor și Mazurenco Vitali, iar învinuitul Mazurenco Victor, la rândul său, categoric a negat

acest fapt. Într-adevăr, prin materialele cauzei se constată, că Mazurenco Victor și Mazurenco Vitali la etapa urmăririi penale categoric au negat participarea lor la acest incident. Printre altele, prin materialele cauzei se constată, că în cadrul anchetării judiciare inculpații Mazurenco Victor și Mazurenco Vitali au recunoscut faptul, că pe 13 iunie 2017 aproximativ la orele 15:00, aflându-se în s. Ferapontievca pe str. Gagarin, văzînd pe persoane care treceau Duminică R., Brudari G. și Stancu G., au coborât din automobil și au început încăierarea cu persoanele vizate.

Instanța de apel a menționat că, contradicții esențiale pe fondul învinuirii, care sunt în procese-verbale de audiere a pătimitilor Duminică R., Brudari G. și bănușilor, învinușilor Mazurenco Victor și Mazurenco Vitali, au fost înlăturate în cadrul examinării cauzei în prima instanță.

Ținând cont de circumstanțele constatate, de concluzia tăcută cu privire la vinovăție inclusiv a lui Mazurenco Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în baza probelor cercetate în ședința de judecată, instanța de apel a ajuns la concluzia, că prima instanță just a respins ca neîntemeiată contestația părții apărării, depusă în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, împotriva ordonanțelor susmenționate ale procurorilor.

Referitor la cerința părții apărării privind recunoașterea ilegalității acțiunilor procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, sediul Comrat, Bolgar N. la expedierea dosarului penal nr. xxxxx în judecătoria Comrat pînă la expirarea termenului de atac judecătorului de instrucție, ordonanței din 25.09.2017 a procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, sediul Comrat, Bolgar N. și ordonanței adjunctului Procurorului Principal UTA Găgăuzia, Velicov E. din 11.10.2017, instanța de apel a considerat, că instanța just nu a găsit temeiuri pentru admiterea acesteia. Astfel, luarea deciziei privind finalizarea urmăririi penale și expedierea dosarului penal în instanța de judecată pentru examinarea în fond, constituie competența exclusivă a procurorului, care dirijează urmărirea penală sau care nemijlocit o efectuează.

Instanța de apel este a fost de acord cu concluzia primei instanțe precum, că acțiunile procurorului Bolgar N. pe baza trimiterii dosarului penal în judecată pînă la expirarea termenului de atac judecătorului de instrucție, actele organului de urmărire penală, nu au încălcat drepturile lui Mazurenco Victor.

În lumina celor expuse, instanța de apel a ajuns la convingerea, că prima instanță întemeiat a respins toate cerințele contestației depuse de avocatul Cazmalî Vladimir în numele inculpatului Mazurenco Victor în ordinea art. 313 Cod de procedură penală.

Din materialele cauzei rezultă, că Procuratura UTA Găgăuzia pe data de 24 martie 2022 a primit aviz privind data ședinței de judecată, stabilită de instanța de apel pentru examinarea apelurilor părții apărării și părții acuzării, despre ce certifică semnătura pusă în avizul poștal (vol. 2 f.d. 136), în afară de acest fapt, la acest aviz au fost anexate copii de pe cereri de apel. Reieșind din cerințe imperative art. 402 alin. (4) Cod de procedură penală, termenul de declarare a apelului suplimentar, în care procurorul Gheorghieva s-a referit la temeiuri suplimentare pentru a ataca în ordine de apel sentința judecătoreiei Comrat, sediul Centru din data de 21 februarie 2022,

pentru ultima a început a curge de la data primirii de către parte la proces a copiei de pe cererea de apel a procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, sediul Comrat, Tian Feodora, adică de pe data de 24 martie 2022.

Astfel, instanța de apel a constatat, că apelul suplimentar a fost depus de procurorul Gheorghieva Feodora la Curtea de Apel Comrat pe data de 13 aprilie 2022, adică peste 20 zile din momentul primirii copiei de pe cererea de apel a procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, sediul Comrat, Tian Nicolae. Astfel, termenul de 15 zile pentru depunerea cererii de apel suplimentare pentru procurorul Gheorghieva Feodora a expirat pe data de 09 aprilie 2022, data de 08 aprilie 2022 fiind ultima zi pentru declararea apelului, însă depunând apelul suplimentar tocmai pe 13 aprilie 2022, procurorul Gheorghieva Feodora a omis termenul stabilit de lege pentru depunerea apelului suplimentar

Instanța de apel a ajuns la concluzia, că apelurile procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia, sediul Comrat, Tian Nicolae și avocatului Cazmalî Vladimir în numele inculpatului Mazurenco Victor urmează a fi respinse ca neîntemeiate, apelul suplimentar al procurorului Gheorghieva Feodora urmează a fi respins, ca fiind depus peste termen, iar sentința Judecătoriei Comrat, sediul Centru din 21 februarie 2022 urmează să fie menținută.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către:

- *procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Gheorghieva Feodora*, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art. 427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu trimiterea cauzei la rejudecare în această parte, în aceeași instanță, în alt complet de judecată;

- *inculpatul Mazurenco Victor*, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și deciziei în partea partea recunoașterii lui Mazurenco Victor vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și emiterea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în legătură cu lipsa în acțiunile lui a componentei infracțiunii.

6.1. În motivarea recursului procurorul invocă că, aplicarea amnistiei inculpatului nu este un motiv de reabilitare a persoanei, ce implică necesitatea de a recunoaște vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate. În acest sens, în cazul în care inculpatul solicită aplicarea amnistiei, singura decizie care poate fi luată la pronunțarea sentinței cu aplicarea prevederilor Legii N2243 din 24.12.2021 este sentința de condamnare, fapt expres prevăzut de prevederile art.389 alin.(4) pct.2) Cod de procedură penală, adică cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executare.

Susține că, examinând posibilitatea aplicării în privința lui Mazurenco Victor a prevederilor Legii nr.243 din 24.12.2021, urmează a menționa că pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, legiuitorul prevede pedeapsă cu închisoare până la 5 ani.

Menționează că, reieșind din prevederile art.6 al Legii nr.243 din 24.12.2021, art.287 alin.(2) Cod penal, nu este enumerat în categoriile de infracțiuni pentru care este interzisă aplicarea prezentei legi privind amnistia.

Conchide că, conform materialelor cauzei penale, infracțiunea a fost comisă până la adoptarea Legii nr.243 din 24.12.2021, anterior în privința lui Mazurenco Victor nu a fost aplicată amnistia, el nu a executat pedeapsă cu închisoarea pentru comiterea infracțiunilor grave, în acest sens, nu există restricții privind aplicarea Legii nr.243 din 24.12.2021 în privința sa.

6.2. În motivarea recursului inculpatul Mazurenco Victor invocă argumente similare ca în cererea de apel declarată de către avocatul Cazmalî Vladimir în numele inculpatului, suplimentar invocând că, dispozițiile generale de drept penal, prevăzute de art. 17 Cod penal (infracțiune săvârșită cu intenție), art. 50-52 Cod penal (răspunderea penală, temeiurile răspunderii penale și elementele unei infracțiuni) în raport cu componența art. 287 Cod penal sunt explicate în p.p. 3, 9, 16 din Rezoluția Plenului Consiliului Suprem al Republicii Moldova N.4 din 19/06/2006 „Despre practica judiciară în cauzele penale de huliganism”. Fără a ține cont de criteriile de mai sus care caracterizează latura subiectivă a huliganismului, va exista o imputare obiectivă, ceea ce este inacceptabil. Aceasta duce la calificarea eronată drept huliganism a faptelor care nu încalcă ordinea publică.

Invocă că, pe baza conceptelor de drept penal de mai sus de huliganism, putem concluziona că nu există huliganism în acțiunile lui Mazurenco Viktor și Mazurenco Vitali și calificarea conform art. 152 alin. (1) Cod penal acoperă în totalitate acțiunile lui Mazurenco Victor.

Susține că, ambele instanțe inferioare au ignorat: după ce motivație s-au ghidat inculpații, ce scop au urmărit atunci când au lovit în data de 13.06.2017 victimele, care a fost situația în locul în care inculpații s-au întâlnit cu victimele. Argumentul instanțelor inferioare conform căruia fapta în cauză ar trebui să fie considerată huliganism, întrucât evenimentul s-a petrecut pe un drum public, unde în orice moment ar putea fi martori la incident, este insuportabil, întrucât nu dovedește motivarea huliganului (motive huliganoase) ale inculpaților.

Menționează că, conținutul huliganismului, așa cum este descris mai sus, este provocarea reală, percepută vinovată, de îngrijorare nerezonabilă anumitor persoane reale care, în principiu, nu au nimic de-a face cu huliganul, care, ca să spunem așa, a suferit în mod obiectiv degeaba. Aceasta este esența încălcării obiectului generic „securitate publică”. Și aceasta este la baza acuzației de huliganism, și nu că locul de întâlnire este o porțiune de stradă accesibilă tuturor. Clarificarea raporturilor cu infractorul „ca un bărbat” într-un loc public (art. 131 Cod penal) și încălcarea ordinii publice, pedepsite de art. 287 Cod penal, nu sunt același lucru. În caz contrar, se obține o interpretare largă a legii penale - orice acțiune violentă ilegală într-un loc public este echivalată cu huliganism. Pentru a concluziona despre prezența huliganismului, este necesar să se țină seama de persoanele reale (martori oculari) care s-au dovedit a fi deranjate, și nu de cele ipotetice care ar putea fi la locul incidentului, unde părțile în conflict au rezolvat relație. În acest caz, nu erau străini acolo.

Specifică că, folosirea de către instanțe în verdictul de vinovăție a sintagmei „ar putea fi martori la incident” înseamnă că instanța a urmat calea ipotezelor, care este interzis în mod expres de lege: Concluziile conform cărora o persoană se face vinovată

de o infracțiune nu pot fi bazate pe presupuneri (art. 8 Cod procedură penală). Un verdict de vinovăție nu poate fi întemeiat pe ipoteze art.398 alin. (2) Cod de procedură penală. Eroarea instanțelor, care l-au condamnat ilegal pe Victor Mazurenco pentru huliganism, constă în faptul că „restabilirea dreptății cu pumnii pentru că și-a bătut fiul într-un loc părăsit, pustiu, deși public, nu face un tată răzbunător un bătaș.

Relevă că, aplicarea unei amnistii lui Mazurenco Victor nu face nimic pentru a corecta această greșală. Rezultă că a fost condamnat și imediat eliberat de răspundere pentru o infracțiune pe care nu a comis-o (art.287 Cod penal). Adică ambele sunt ilegale.

Indică că, o trecere în revistă a jurisprudenței arată că urmărirea penală nu este străină de practica calificării cu marjă, atunci când în rechizitoriu, pe lângă articolele din Codul penal aplicabile faptei unei persoane, se adaugă unul sau mai multe articole că, după o atentă analiză, nu au legătură cu fapta săvârșită. Așa s-a făcut și în cazul lui Mazurenco Victor. Un astfel de tratament frivol al legii este inacceptabil. Este fundamental ca una dintre sarcinile procesului penal să fie îndeplinită: „. . . astfel încât oricine săvârșește o infracțiune este pedepsit în măsura vinovăției sale și nici măcar o persoană nevinovată nu este urmărită și condamnată (art. 1 (2) Cod de procedură penală).

Opinează că, o trecere în revistă a jurisprudenței arată că urmărirea penală nu este străină de practica calificării cu marjă, atunci când în rechizitoriu, pe lângă articolele din Codul penal aplicabile faptei unei persoane, se adaugă unul sau mai multe articole că, după o atentă analiză, nu au legătură cu fapta săvârșită. Așa s-a făcut și în cazul lui Mazurenco Victor. Un astfel de tratament frivol al legii este inacceptabil. Este fundamental ca una dintre sarcinile procesului penal să fie îndeplinită: „. . . astfel încât oricine săvârșește o infracțiune este pedepsit în măsura vinovăției sale și nici măcar o persoană nevinovată nu este urmărită și condamnată (art. 1 (2) Cod de procedură penală).

7. Referința a fost depusă de către inculpat, prin care solicită respingerea recursului procurorului și admiterea recursului său.

8. Judecând recursurile ordinare în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia că, acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia, or, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și

dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală indică că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

După cum rezultă din conținutul cererilor de recurs declarate în speță, recurenții își întemeiază dezacordul cu decizia contestată pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, precum și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând criticile expuse în recursul declarat de către procuror, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că acestea sânt întemeiate, or, s-a stabilit, că adoptând soluția enunțată, instanțele de fond nu au respectat procedura de aplicare a actului de amnistie prevăzută de normele Codului de procedură penală.

Colegiul menționează că la întocmirea unei hotărâri, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 și art. 397 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, iar conținutul ei se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea.

Totodată, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă printre altele și motivele adoptării soluției date.

La caz, prima instanță a examinat învinuirea adusă în fond și a adoptat soluția prin care Mazurenco Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal și s-a încetat procesul penal în privința lui Mazurenco Victor în temeiul art. 2 Legea cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24 decembrie 2021. A fost încetată procedura pe cauza penală în privința lui Mazurenco Victor de învinuire a acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, din cauza împăcării părților (inculpatului și părții vătămate), în baza art. 109 Cod penal.

Criticând sentința pentru netemeinicie, apel a declarat procurorul care a solicitat ca inculpatul Mazurenco Victor să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, și a înceta procesul penal în baza art. 2 din Legea nr. 243, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, precum și avocatul Cazmalî Vladimir, care a solicitat ca inculpatul Mazurenco Victor să fie achitat în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, în legătură cu lipsa în acțiunile sale a componenței infracțiunii.

Instanța de apel expunându-se asupra apelanților a conchis că, prima instanță just a încetat procesul penal în privința lui Mazurenco Victor pe art.

287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în baza prevederilor art. 2 din Legea nr. 243 din 24.12.2021, cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, deoarece Mazurenco Victor întrunește condițiile stabilite la art. 1 din legea menționată.

Colegiul găsește necesar a puncta că această statuare a instanței de apel contravine normelor penale și celor de procedură penală precum și practicii judiciare constante, deoarece prima instanță eronat a dispus încetarea procesului penal în temeiul art. 2 al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În corespundere cu art. 1 alin. (4) din Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate se decide de instanța de judecată, la faza de judecare a cauzei. Art. 2 alin. (1) și (4) prescriu că, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art.1 și nu cade sub incidența art. 6.

Consecutivitatea prescripțiilor din art. 1 alin. (1), 7 alin. (1) – (8) , 2 alin. (4), 275 pct. 4), 285 alin. (2) și (7), 350 alin. (1), 332 alin. (1) și (5), 384 alin. (1), (3) și (4), 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, atestă clar și concludent că încetarea procesului penal în cazul amnistiei poate fi dispusă doar de prima instanță, și doar la faza ședinței preliminare, când inculpatul consimte (art. 350 alin. (1), 332 alin. (1) Cod de procedură penală).

Ulterior însă, dat fiind că procedura continuă în mod obișnuit (art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală), prima instanță și instanța de apel (art. 413 alin. (1), art. 415 alin. (1) pct. 2), 419 Cod de procedură penală), hotărâsc asupra învinuirii înaintate inculpatului și aplicarea actului de amnistie doar prin adoptarea sentinței sau deciziei, de condamnare, când vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar în dispozitiv - cu constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei (art. 384, 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394, 395 Cod de procedură penală).

Colegiul penal lărgit atestă că, în corespundere cu art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

Astfel, ținând cont de faptul că solicitarea de aplicare a actului de amnistie a intervenit la faza de judecare a apelului, instanța urma a adopta și pronunța o hotărâre în conformitate cu prevederile art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, potrivit cărora se adoptă o sentință de condamnare cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de

executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 Cod penal, deoarece adoptarea unei sentințe de încetare a procesului penal conform art. 391 Cod de procedură penală, este posibilă doar la faza punerii pe rol a cauzei (art. 345 Cod de procedură penală coroborat cu art. 350 Cod de procedură penală), în celelalte cazuri, hotărârea se adoptă în baza art. 389-390 Cod de procedură penală.

Tot aici Colegiul menționează că, legiuitorul în prevederile art. 391 Cod de procedură penală (sentința de încetare a procesului penal), nu a statuat că, după ce procedura continuă în mod obișnuit și instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului, ea va adopta o sentință de încetare a procesului penal în cazul aplicării actului amnistiei, ca de altfel și al prescripției.

Or, aceste două cazuri de nereabilitare a persoanei, spre deosebire de celelalte situații similare, regăsite în art. 391 Cod de procedură penală, sunt soluționate, după faza ședinței preliminare (art. 332 alin. (5), 384 Cod de procedură penală), doar în cadrul adoptării unei sentințe sau deciziei (instanței de apel) de condamnare, în virtutea esenței sale procedurale și a specificului de a hotărî asupra învinuirii formulate inculpatului în condițiile prescrise la art. 389, 394 alin. (1) și (2) și 395 Cod de procedură penală, spre deosebire de cele prevăzute în art. 394 alin. (4) și 396 Cod de procedură penală, adică cele proprii unei sentințe de încetare.

Mai mult, prevederile de drept enunțate nu sunt declarate neconstituționale și nici nu contravin reglementărilor internaționale, pentru a fi exceptate și omise, deci urmează a fi aplicate întocmai (art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1) – (8) Cod de procedură penală).

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor ordinare, casării totale a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit admite și recursul declarat de către inculpatul Mazurenco Victor, reieșind din faptul că acesta critică decizia instanței de apel în partea pedepsei penale, solicitând să fie achitat pe art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie și nemijlocit de motivele casării acesteia, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Gheorghieva Feodora și de către inculpatul Mazurenco Victor, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 30 mai 2022, în cauza penală în privința lui *Mazurenco Victor xxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **20 iulie 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Țurcan Anatolie

Talpă Boris

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu